

РЕШЕНИЕ

№ 23598

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **8885** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение от 16.05.2024 г., постановено по НАХД № 4647/2024 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 38-6/24.01.2024 г. на Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на "Ди Вес" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.76, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари вр. чл.51, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗМИП, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.А., обжалва същото. Подателят на касационната жалба твърди, че решаващият съд неправилно е тълкувал и приложил материалния закон. Настоява, че нарушението е несъставомерно, доколкото в случая не е налице плащане в общоприетия смисъл на понятието, като е извършена само обмяна на валута и липсва плащане в брой. Позовава се на маловажност на случая. Претендира отмяна на съдебния акт от настоящия съд и отмяна на обжалваното НП, както и присъждане на разносните за първоинстанционното и касационното съдебно производство. В с.з. касационният жалбоподател не изпраща представител и не взема становище.

Ответникът по касационната жалба – Председателят на ДАНС – оспорва същата в подадено писмено становище чрез служител с юридическо образование А., към което становище да приложени писмени бележки с подробни съображения за правилност на съдебния акт и за законосъобразност на НП. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила, а в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и намира, че не са налице основания за отмяна на съдебния акт.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП № 38-6/24.01.2024 г. на Председателя на ДАНС. Същото е издадено въз основа на АУАН № ФР-10-9081/29.11.2023 г., съставен от експерт при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че в качеството си на задължено лице по чл.4, т.4 ЗМИП, дружеството-касационен жалбоподател в периода от 01.07.2022 г. до 15.07.2022 г. в свой обект за обмяна на валута в [населено място], [улица], е сключило сделка, като е продало на свой клиент - Р. Б. (България) ЕАД, клон В. 1, сумата от 41 160 евро по курс 1.9549 лв. за 1 евро, за сумата от 80 436,68 лв. Сделката е регистрирана с издадени от обменното бюро фискален бон № 6844/27.06.2023 г. в 17:13 ч, бордеро № 4574/27.06.2023 г. и банково бордеро за операция № ТТВQD27143734/27.06.2023 г. в 14:37 ч. Посочената сделка е свързана с плащане на стойност, надвишаваща 30 000 лв., извършено от/на клиент на "Ди Вес" ЕООД, по смисъла на чл.76, ал.1 ЗМИП, но последното не е уведомило дирекция "Финансово разузнаване" при ДАНС.

Съдът е установил, че в хода на извършена проверка по случая, възложена със Заповед № ФР-9-144/29.05.2023 г., са били изисквани писмени разяснения и документи във връзка със сделката. В представения отговор било дадено обяснение, че при поръчката не е уведомявана ДАНС, тъй като дружеството е счело, че щом негов клиент е банка, последната е трябвало да подаде това уведомление. Впоследствие от проверяваното лице е постъпило възражение за субективна несъставомерност.

При извършена служебна проверка в деловодната система на САД ФР-ДАНС е констатирано, че за периода от 01.01.2022 г. до 31.05.2023 г. от "Ди Вес" ЕООД не са постъпвали уведомления по чл.76, ал.1 ЗМИП.

Актосъставителят е приел, че с оглед чл.76, ал.1 ЗМИП "Ди Вес" ЕООД е следвало да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС за плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции, и като не е сторил това, касационният жалбоподател е осъществил нарушение на чл.76, ал.1 ЗМИП.

С касираното решение СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че административнонаказателното производство е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения. По съществуващото на спора Съдът е формирал извода, че като задължено по ЗМИП лице санкционираното юридическо лице е

осъществило нарушението, за което му е наложена имуществената санкция, тъй като е следвало да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лв. Съдът е отхвърлил възражението, че нарушението е несъставомерно, като е изтъкнал, че в случая не е извършена механична замяна, осъществявана при едни и същи параметри, а типична търговска, възмездна сделка по продажба, съпътствана от съответно плащане, по смисъла на закона. В допълнение районният съд е аргументирал тезата, че нарушението не представлява маловажен случай.

Административен съд-София град намира, че касираното съдебно решение е правилно.

СРС в цялост е установил фактическата обстановка. В конкретния случай от събраните по делото доказателства писмени и гласни безспорно се установява, че лицето е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са регламентирани в разпоредбата на чл.3 ЗМИП, която включва: 1. комплексна проверка на клиентите; 2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на този закон; 3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на този закон документи, данни и информация; 4. оценка на риска от изпиране на пари; 5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти; 6. разкриване на друга информация за целите на този закон; 7. контрол върху дейността на задължените субекти по раздел II от тази глава; 8. обмен на информация и взаимодействие на национално равнище, както и обмен на информация и взаимодействие между дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", звената за финансово разузнаване на други държави и юрисдикции, както и с компетентните в съответната сфера органи и организации на други държави.

На свой ред нормата на чл.4 от закона визира за кои субекти мерките по чл.3, т.1-6 са задължителни, като в чл.4, т.4 фигурират обменните бюра. Анализът на горните разпоредби сочи, че касационният жалбоподател е задължено лице, за което мерките по чл.3, т.1-6 са задължителни.

Според чл.76, ал.1 ЗМИП (ред. ДВ, бр.27 от 2018 г.) задължените лица уведомяват дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции. Цитираната разпоредба е структурирана в Глава четвърта. Разкриване на информация, Раздел II. Разкриване на друга информация - на закона, което налага извода, че именно в този законов текст се конкретизират мерките по чл.3, т.6 ЗМИП.

Нормата на чл.54, ал.1 ППЗМИП (ред. ДВ, бр.3 от 2019 г.) предписва, че задължените лица предоставят информацията по чл.76, ал.1 от закона на дирекция "ФР" на ДАНС на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекцията.

С бездействието си да уведоми дирекция "ФР" на ДАНС дружеството-касационен жалбоподател е нарушило чл.76, ал.1 ЗМИП. В постановения за разглеждане случай безспорно е установено, че сделката е свързана с плащане на стойност, надвишаваща

30 000 лв. Нарушението е формално и е безспорно установено.

Правилно районният съд не е възприел тезата, че в случая липсва плащане в общоприетия смисъл на понятието, като е извършена само обмяна на валута и липсва плащане в брой. Чрез тълкуване естеството на сделките по покупка и продажба на валута, изрично регламентирани като търговски сделки по чл.1, ал.1, т.7, пр.2 от Търговския закон, първоинстанционният съд е достигнал до верния извод, че в случая е било извършено именно плащане по смисъла на чл.76, ал.1 ЗМИП. Правилна е извършената от районния съд съпоставка на обявените в табелите на обменните бюра курсове по покупка и продажба на валута.

Към мотивите на СРС следва да се добави, че същите са законово уредени в Наредба № 4 от 8.08.2003 г. за условията и реда за вписване в регистъра и изискванията към дейността на обменните бюра, издадена от министъра на финансите. Според вложения в законодателя смисъл, обективиран в чл.15, ал.1, т.2 от наредбата, обменните бюра имат право да обявяват не повече от един курс купува и един курс продава, а това е изискване към обменните бюра да обявяват на табло (вкл. електронно).

Първата съдебна инстанция е достигнала до правилния извод за осъществено в случая търговска възмездна сделка по продажба, съпътствана от съответно плащане по смисъла на закона. Неоснователно е оплакването, че плащане в случая липсва. Следва да се има предвид, че в теорията касовото плащане се определя като форма на ликвидни средства, дадени от потребителя на доставчик на стоки или услуги като компенсация за получаването на тези продукти. Нещо повече: в § 1, т.31 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи (ред. ДВ, бр.13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) е дадена легална дефиниция на понятието "Платежна операция", а именно действие, предприето от платеца или от негово име или от получателя, по внасяне, прехвърляне или теглене на средства, независимо от основното правоотношение между платеца и получателя. Анализът на цитирания законов текст води до безпротиворечивия извод, че развилите се в случая действия, предметно описано в касационната жалба, представляват именно плащане по смисъла, вложен в ЗМИП.

Касационната инстанция намира, че правилно е приложена санкционната норма на чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП. Същата предвижда в случаите, когато нарушителят е лице по чл.4, т.1-6 (каза се по-горе, че обменните бюра фигурират в чл.4, т.4) когато нарушителят е лице или едноличен търговец и извърши нарушение на чл.76, ал.1, ако деянието не съставлява престъпление, да се санкционира с налагане на имуществена санкция от 5000 до 50 000 лв. В случая санкцията е в минималния размер, предвиден в закона.

Издаденото постановление е законосъобразно. Като е достигнал до същия извод, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно разпоредбата на чл.63д, ал.3 ЗАНН Съдът намира за основателно искането на касационния жалбоподател за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Размерът на последното се определя на 120 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като делото се отличава с по-високо ниво на правна сложност; служителят с юридическо образование А. като процесуален представител на Председателя на ДАНС е представил подробни и задълбочени писмени бележки с направена в тях преценка на събраните по делото доказателства и обстоен анализ на приложимите материалноправни разпоредби.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.05.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 4647/2024 г.

ОСЪЖДА "Ди Вес" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати в полза на Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв. (сто и двадесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.